

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

facie consuitur Articulus XXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Iudicia hominum quando non timenda. Sapient. 7. Quando de nobis sentitur vel iudicatur male quid agendum.

sunt nocere humana? Si innocentes, si bene nobis conscij fuerimus, si nos conscientia de aliquo peccato reprehenderit, quis nobis nocere poterit? Quid mirum, si de nobis iniquè sentiant homines si nos iudicent, si detrahant, qui pleni sumus peccatis? Ecce innocentissimus, & qui speculum est sine macula, in quem non cadit peccatum, vt blasphemus, & perinde acutus mortis damnatur. Quando cumque igitur de nobis male sentitur, quando iudicamur iniquè, quando nobis detrahitur perperam, recurramus ad conscientia testimonium. Et si verum est quod dicitur, quid egre ferimus? Irascamur igitur nobis malum operantibus, non malum de nobis quod fecimus, dicentibus. Porro si falsum est, quod dicitur, gratias agamus Domino Deo, qui nos custodiuit ab eo, quod perperam de nobis dicitur: ad moneamur quæ sint alia item multa, quorum iuste accusaremur, nobis & Deo cognita. Ea itaque quæ patimur, vel in vna re innocentes de peccatis ad alia illa centum milia, in quibus nemo nos accusat, quamuis non innocentes, sed reos. Nihil igitur consultius, quam omnes linguas, & infirmas & nequam & maledicas, sustinere: quia nemini possunt nocere, neminem malum efficere. Semel dixi: Si totus alicui detraheret Mundus, & de aliquo malè, siue ex errore, siue malevolentia sentiret, si alioqui innocens esset, non posset mille te facere linguis malum: Imo dico citius ipsum meliorem redderet, si omnia clipeo patientia exciperet, & reum omnium malorum totius mundi coram Deo se proclamaret & omnia propter sua scibi accedere fateretur peccata.

Linguis omnes maledicas nec vni innocenti posse nocere.

IESUS FACIE CONSPVITVR.

Articulus XXVIII.

Math. 26. Marc. 14.

ET viri qui tenebant illum, illudebant ei, cadentes eum: & coeperunt quidam conspuere eum, & expuerunt in faciem eius. Postquam Principes Iesum morti esse obnoxium damnauerant, ministri dominis suis placere gestientes super innocentissimo Iesu, non aliter, atque lupi feroces super agno mansuetissimo, irruerunt: adeo, vt quicquid in eum quisque excogitare poterat, faceret. Primo itaque viri, qui tenebant eum, illudebant ei, tanquam farao & mortis reo, & expuerunt in faciem eius, non sputo tenui ac nudo tantum, sed phlegmate putentissimo Christi faciem teneram polluebant: Ita enim sordibus faciem eius elegantissimam ac gratiosam impleuerant, vt non aliter atque leprosus appareret. Quo impleri cepit illud Esaiæ: *Non est ei specus, neque decor. Vidimus eum, & non erat ei aspectus. Et nos reputauimus eum quasi profusum, & percussum à Deo, & humiliatum.* Spuere alicui in faciem, apud Iudeos maximus erat contemptus. Quapropter quem vehementer vilem ablindebant atque ignominiosum, in huius faciem expuebant. Et notandum quod Euangelista non simpliciter dicit spuiebant, sed expuebant, quasi exorando spuiebant, & quod verisimile est, ex imo pectore putentia extraxerunt phlegmata, & in faciem Domini iniecerunt. Nec vnus tamen, sed pluri. Considera neminem adeo esse stupidum, qui aliena non horreat phlegmata: quorum si tanta copia, quomodo Christo) eius faciei inieceretur, vt penè suffocari posset, quid molestia sustineret ille? O quanta est horum ingratitude pessima, Christi faciem adeo indignè tractantiū, pro qua eorum patris

Facies Christi qualibus sputis defecata fuerit in domo Calphæ.

Esaiæ 53.

Spuere alicui in faciem quod

tanto tempore reclamantes ostendēda. *Ostende* (inquiunt) *in bis Domine faciem tuam & salui erimus.* Hęc facies plena est gratiarū, plena decoris & elegātia, hęc cunctis desiderata est gentibus; vipote falsifica, amabilis, vitam dans & salutem omnibus. Fuit autem hęc spatio vehementer Christo grauis, vipote qui tenerrimam nobilissimamq; habebat complexionem, cuiusmodi nunquam homo aliquis habuit. Porro quo aliquid est tenerius ac nobilius, tanto etiam facilius ac grauius læditur. Quisque ex hoc loco pro sui informatione obseruare debet vt non in faciem Domini sui spuāt. Spuāt nanque, quisquis sacram Eucharistiam indignus præsumit suscipere. Sumit autē indignus, quicumque scienter cum peccato mortali Corpus Domini sumpturus accedit, Sumit enim polluto ore qui cum fœtente & inquinata conscientia sumit, vt sunt omnes, qui in peccato mortali vitam degunt, aut qui de peccato mortali non pœnitent, aut occasiones peccandi nō pro virili vitant. Hi inquam omnes, si ad Christi Corpus sumendum vadunt, Christo in faciem spuunt. Spuāt item in faciem Christo, qui sordidis cogitationibus cor scientiā suam, quam Deus inhabitare cupit, polluit. (In hac enim Dei facies & imago relucet) aut qui prælatos suos Dei Vicarios contemnit, & eis in faciem resistit, aut qui sacrę scripturę verba & monita deridet. Prælati namque & prædicatores sunt veluti os & vultus Domini, quia verba Christi enūciant. Vnde qui eis resistit, Christo resistit, cuius illi vicem gerunt.

Psal. 84.
Esther 10.
Conspicio hæc quam fuerit Christo grauis.

Spuere in Christi facie mystice qui dicantur.

Roman. 13.

IESVS ALAPIS IN FACIEM CAESUS EST. Articulus XXIX.

Ministri autem alapis eum cedebant, & alij palmas in faciem eius dederunt, & uerberabant faciem eius. Palmas dare, est, extensas manus, seu alapas in faciem alicuius dare. Grauis est autē eiusmodi pœna, quando quidem omnes sensus sunt in facie hominis, maximē Christo, qui nobilissimę tenerrimęq; (quę facillimē lædebatur) fuit complexionis. Maior igitur est dolor cædi in faciem, quàm cædi in collum aut humeros. Vnde verisimile est, Christi faciem (ob maximam eius tenerritudinem & uerberum violentiam) non potuisse cædi absque cruenta effluxione sanguinis ex naribus & ore. Iudæi enim quærebant Christum replere doloribus. De hac iniuria Propheta in Christi persona loquitur, dicens: *Faciem meam non auer- si ab increpantibus & conspuentibus in me.* Certum est quoque, multo plures, quàm Euangelistę scripserunt, Christo irrogatas esse contumelias. Nam Euangelistarum non fuit institutum, omnia scribere quę ad compassionē, deuotionemve aliquid inuissent audientium, sed historiam tradere communem, sine circumstantiarum varietate expressa. Quare quicq; Christi deuoti amatores apud semetipsos cogitare meritō deberent, nō suffecisse hisce desperatis hominibus, tātum uerberasse Christū in faciem, quinimo crudelissimē, conuictijs, contumelijs, iniurijs, flagellis etiam & duris uerberibus, pœnis insuper exquisitissimis cruciatibus Christum Iesum affecisse. Quippe qui nulla (ita eos diabolo patre ipsorum agitante) erga Dominum compassione, nulla misericordia moti, omnem cordis sui inexplebilem nocendi suum in eum euomebant. Verūm maior erat Domini nostri patientia,

Marc. 14.
Matth. 26.

palmas in faciem alicui dare quid.

Esai. 50.

Quoniam alia Christo hic illata fuerint.

VI
=1

